

Великий піст - це час для роздумів, час уважності до Бога, до себе і до ближніх. Ми переосмислюємо своє ставлення до життя, до людей, приділяємо більше часу молитві, розважаємо про страсті Христові біля кожної стації на Хресній дорозі. Присутність на Хресній дорозі переносить нас думкою у ту сиву давнину, коли Пилат засудив Ісуса Христа на смерть. Крок за кроком ми йдемо за Ісусом аж на гору Голгофу. Кожний заглиблюється в себе, має можливість пізнати себе, знайти своє місце у цій Хресній дорозі та запитати: "Хто я?"

Напередодні Великодня митр.прот. Мирослав Хімейчук відслужив Хресну дорогу при свічках. Богослужіння у храмі Покрови Пресвятої Богородиці розпочалось о 22 годині. Незважаючи на такий пізній час, у церкві було багатолюдно, що надавало величності цьому дійству. Тішило, що на спільну молитву парафіяни прийшли зі своїми дітьми, онуками. Запалені свічки сприяли молитовному настрою, символізували щирість наших молитов, сердечне покаяння за гріхи.

Слова священника зворушили кожную грішну душу. Ми пережили разом з Ісусом Христом останній день Його земного життя. Починаючи від хвили, коли Спасителя засуджують на Хресну смерть, і аж до того моменту, коли Його мертве Тіло поклали до гробу. В вухах вчувався крик вояків, свист нагайок, вигуки натовпу «Розіпни Його!» Серце стискалося від болю і жалю за свої гріхи. Співпереживали з Ним, співчували Божій Матері, яка з болем у серці і сльозами на очах дивилась на муки свого Сина; разом з Симеоном Киринейським допомагали Месії нести хрест; разом з Веронікою витирали від Крові і поту святе Обличчя Спасителя; плакали разом із ерусалимськими жінками; супроводжували Йосифа і Никодима, коли вони клали Тіло Господнє до гробу.

Хресна дорога при свічках

Написав Катерина Федорівна

Ісус Христос постраждав за всіх нас, а нині кожного з нас кличе до добра і любові. Тому ходімо за Ісусом, щоб у серці не вичерпалась любов.